

Kürtün (Gümüşhane) İlçesinde Somut Olmayan Kültürel Miras Unsuru Olarak Ahşap El Sanatları

Wooden Handicraft as An Intangible Cultural Heritage Item in Kürtün (Gümüşhane) District

Ayşen Gönül Ekşiođlu¹, Halil İbrahim Zeybek²

Öz

Çalışma alanı Doğu Karadeniz Bölümü'nde, Gümüşhane iline bağlı Kürtün ilçesi sınırları içerisinde yer almaktadır. Bu çalışmada Kürtün ilçesinde somut olmayan kültürel miras unsuru olarak ahşap el sanatları ürünlerinin tanıtılması amaçlanmıştır. Yine çalışma ile yörede yok olmaya yüz tutmuş olan ahşap el sanatlarının üretimi, pazarlanması ve ilgili el sanatları ile ilgili temel problemlerin tartışılması da hedeflenmiştir.

Çalışma hazırlanırken 2017-2018 yılları yaz dönemlerinde gerçekleştirilen arazi incelemelerinden ve üreticilerle yapılan sözlü görüşmelerden faydalanılmıştır. Ayrıca, CBS tekniklerinden faydalanılarak inceleme alanı ile ilgili harita hazırlanmıştır.

İnceleme alanında ağaca dayalı el sanatı ürünleri geçmişte daha yaygın iken, günümüzde Kürtüne bağlı Kırgeriş Köyü ve Yukarı Uluköy Mahallesi'nde üretilmektedir. Bu işçilikte herhangi bir metal veya sentetik yapıştırıcı kullanmadan yayık, kufa, külek, saksı gibi ağaç işlerinden üretilen ahşap mutfak araçları el yapımı olarak imal edilmektedir.

Kürtün yöresinde üretilen ahşap el sanatları ürünleri ile ilgili temel problemler üretim ve pazarlama aşamaları ile ilgilidir. Üreticilerin büyük sıkıntı çektikleri hammadde temini ile ilgili problem çözümlenmelidir. Bu konuda Gümüşhane İl Tarım ve Orman Müdürlüğü'nden destek alınabilir. Ürünler, doğrudan üreticiler tarafından pazarlanmaya çalışılmaktadır. Üretilen ürünlerin değerlendirileceği organizasyonlar oluşturulmalıdır. Kürtün Halk Eğitim Merkezi tarafından düzenlenecek kurslarla yeni usta adayları eğitilerek, bu ürünlerin üretiminde süreklilik sağlanabilir. Kürtün ilçe merkezi ve Özkürtün Kasabası'ndaki satış evlerinde bu ürünler sergilenerek, yöreyi ziyaret eden turistlere de pazarlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Kürtün, Somut Olmayan Kültürel Miras, Ahşap El Sanatları.

Abstract

The study area is located in the Eastern Black Sea Region, within the borders of the Kürtün district of Gümüşhane. In this study, it is aimed to introduce wooden handicraft products as an intangible cultural heritage element in the district of Kürtün. It is also aimed to discuss the basic problems related to the production, marketing and related handicrafts of wooden handicrafts that are about to disappear in the region. While preparing the study, it was benefited from the field studies conducted during the summer periods of 2017-2018 and verbal interviews with the producers. In addition, a map related to the study area was prepared by using GIS techniques. While wood-based handicraft products were more common in the past in the study area, today they are produced in Kırgeriş Village and Yukarı Uluköy District of Kürtün. In this workmanship, wooden kitchen tools produced from woodwork such as churn, kufas, ashes and flowerpots are handmade without using any metal or synthetic adhesive. The main problems regarding wooden handicraft products produced in the Kürtün region are related to the production and marketing stages. The problem related to the supply of raw materials that producers suffer from should be solved. Support can be obtained from Gümüşhane Provincial Directorate of Agriculture and Forestry in this regard. Products are tried to be marketed directly by the manufacturers. Organizations should be established to evaluate the products produced. Continuity can be ensured in the production of these products by training new master candidates with the courses organized by the Kürtün Public Education Center. These products can also be marketed to tourists visiting the region by being exhibited in sales houses in the district center of Kürtün and Özkürtün Town.

Keywords: Kürtün, Intangible Cultural Heritage, Wooden Handicraft.

Araştırma Makalesi [Research Paper]

Submitted: 17 / 09 / 2020

Accepted: 21 / 10 / 2020

¹ Öğr. Gör., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, ayge61@outlook.com, Orcid: 0000-0001-5640-9217.

² Prof. Dr., Gümüşhane Üniversitesi, zeybekhi@gmail.com, Orcid: 0000-0002-4097-9079.

Giriş

“Somut olmayan kültürel miras” kavramının dünya genelinde kültürel mirasın korunması çalışmalarının bir parçası olarak yaklaşık 50 yıllık bir geçmişi bulunmaktadır. Nitekim Oğuz’a (2013a; 6) göre de bu terim, UNESCO bünyesinde 1970’li yıllarda güç kazanan, uzman tartışmalarıyla genişleyen ve günümüze doğru geldikçe yeni boyutlara ulaşan çalışmalar sırasında bilimsel bir disiplinin değil, bir kültürel miras koruma programının adı olarak ortaya çıkmış ve yayılmıştır (Tablo 1).

Somut olmayan kültürel miras terimi, UNESCO’nun kültürel mirasın korunması ile ilgili çalışmalarından doğmuş ve yaygınlık kazanmıştır. Terimin icadının UNESCO içinde uzun bir serüveni vardır. Özellikle 1972 tarihli “Kültürel ve Doğal Mirasın Korunması Sözleşmesi”nde tanımı yapılan kültürel mirasın tamamen somut oluşu, 2003 tarihli Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi’nin hazırlanma gerekçesinin ve adının belirlenmesinde etkili olmuştur. 1972 Sözleşmesi’nin kabulünden sonraki dönemde UNESCO belgelerinde sırayla folklor, popüler ve geleneksel kültür, maddi olmayan miras ve sözlü ve somut olmayan kültürel miras gibi terimler kullanılmıştır. 1973 Tarihli Bolivya Bildirgesi’nde folklor, UNESCO içinde 1982 yılında kurulan bölüme maddi olmayan kültür, 1989 Tavsiye Kararı’nda popüler ve geleneksel kültür, 1997/98 Başyapıtlar İlan Programı’nda sözlü ve somut olmayan kültürel miras terimleri tercih edilmiştir. Ancak UNESCO içinde Sözleşme metninin hazırlık döneminde 2002-2003 yıllarında yapılan hükümetler arası uzmanlar toplantılarında korunması istenen alanı kapsayacak en uygun terimin somut olmayan kültürel miras olduğu sonucuna varılmış ve sözleşme metninde hem folklor, antropoloji veya etnoloji disiplin adlarına hem de UNESCO belgelerinde daha önce kullanılan diğer terimlere yer verilmemiştir (Oğuz, 2013: 6-9) (Tablo 1).

Tablo 1. UNESCO’nun Kültüre ve Kültürel Miras Alanına Yönelik Koruma Programları İle İlgili Başlıca Düzenlemelerin Kronolojik Sıralaması

Sıra Nu.	Yıl	Düzenlemenin Adı
1	1950	Eğitimsel, Bilimsel ve Kültürel Objelerin Taşınması Üzerine Uzlaşma
2	14.5.1954	Silahlı Çatışma Durumunda Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi ve Protokolü
3	14.11.1970	Kültür Varlıklarının Kanunsuz İthal, İhraç ve Mülkiyet Transferinin Önlenmesi ve Yasaklanması İçin Alınacak Tedbirlerle İlgili Sözleşme
4	16.11.1972	Kültürel ve Doğal Dünya Mirasının Korunmasına Dair Sözleşme
5	15.11.1989	Geleneksel ve Popüler Kültürün Korunması Tavsiye Kararı
6	1997/1998	Başyapıtlar İlan Programı
7	17.10.2003	Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi

Kaynak: Oğuz, 2013’deki veriler değerlendirilerek oluşturulmuştur

Türkiye’de ise “Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesinin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair 5448 No’lu Kanun” 21 Ocak 2006 tarih ve 26056 Sayılı Resmî Gazete ’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

17 Ekim 2003 tarihinde Fransa’nın başkenti Paris’te kabul edilen Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi’nde somut olmayan kültürel miras toplulukların, grupların ve kimi durumlarda bireylerin, kültürel miraslarının bir parçası olarak tanımladıkları uygulamalar, temsiller, anlatımlar, bilgiler, beceriler ve bunlara ilişkin araçlar, gereçler ve kültürel mekânlar olarak tanımlanmıştır. Aynı sözleşmenin “Tanımlar” başlıklı 2. Maddesinin 2. fıkrasında “somut olmayan kültürel miras” başlıkları olarak somut olmayan kültürel mirasın aktarılmasında taşıyıcı işlevi gören dille birlikte sözlü gelenekler ve anlatımlar; gösteri sanatları, toplumsal uygulamalar, ritüeller ve şölenler; doğa ve evrenle ilgili bilgi ve uygulamalar ve el sanatları geleneği tespit edilmiştir (<https://ich.unesco.org/doc/src/00009-TR-PDF.pdf>).

2003 Sözleşmesi, “obje” odaklı sözleşmelerdeki gibi müzeye konulmuş bir objeyi korumaya yönelik olmadığından, değerli bir halının, nitelikli karagöz tasvirlerinin veya oyaly bir yazmanın korunmasını değil, onları üreten, yaşatan ve kuşaktan kuşağa aktaran bilgi, gelenek ve birikimin bütün unsurlarıyla korunmasını hedeflemektedir. Belki de somut olmayan teriminin anlamı ve gerekliliği hem objeyi hem de soyutu birlikte ve toplum içinde ve toplumla beraber korumak isteyen yeni yaklaşımındadır (Oğuz, 2013: 11).

Çalışmaya konu olan ahşap işçiliği, somut olmayan kültürel mirasın el sanatları geleneği ile ilgilidir. Gümüşhane ili sınırları içerisindeki Kürtün yöresi, yerleşme tarihinin nispeten uzun olması ve geçmişten günümüze farklı kültürlerle kucak açmış olmasından dolayı el sanatları bakımından zengin bir birikime sahiptir. Nitekim ahşap ürünler dışında yörede demir-döküm işleri, zil-çan-kelek yapımı, el katarı imali ve ipek halı dokumacılığı gibi faaliyetler geleneksel olarak sürdürülmektedir.

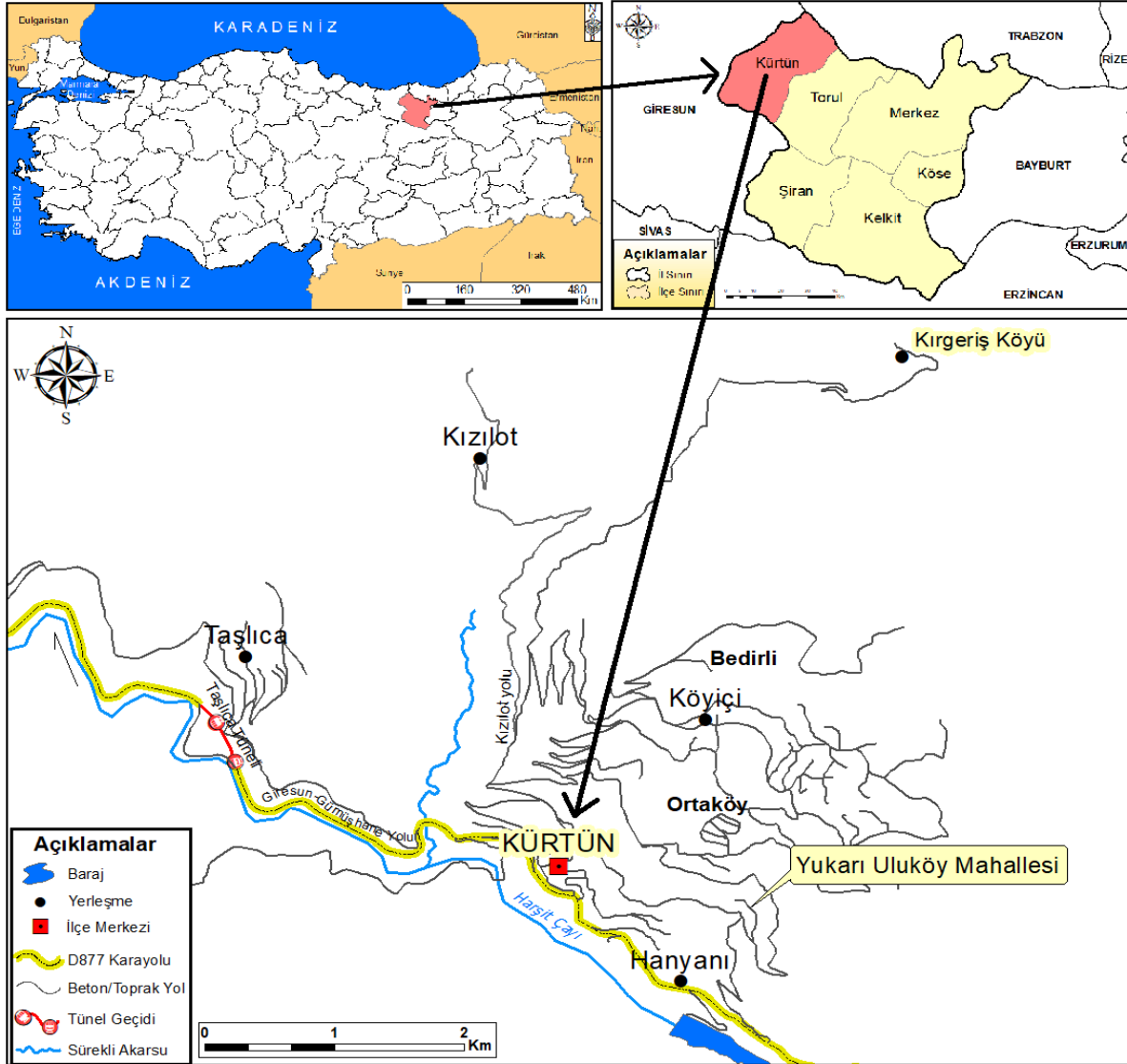
Bu çalışmada Gümüşhane iline bağlı Kürtün Yöresinde somut olmayan kültürel miras unsuru olarak ahşap el sanatlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla öncelikle kültür ve somut olmayan kültürel miras kavramının tanımı yapılmıştır.

Yine çalışma ile yörede yok olmaya yüz tutmuş olan ahşap el sanatlarının üretimi, pazarlanması ve ilgili el sanatları ile ilgili temel problemlerin tartışılması da hedeflenmiştir.

Çalışma hazırlanırken 2017 ve 2018 yılları yaz dönemlerinde gerçekleştirilen arazi incelemelerinden ve üreticilerle yapılan sözlü görüşmelerden faydalanılmıştır. Ayrıca, CBS tekniklerinden faydalanılarak inceleme alanı ile lokasyon haritası hazırlanmıştır.

1. Araştırma Sahasının Yeri

Çalışma alanı Doğu Karadeniz Bölümü'nde, Gümüşhane iline bağlı Kürtün ilçesi sınırları içerisinde yer almaktadır. Kürtün ilçesinde ahşap el sanatları ile ilgili üretim geçmişte daha yaygın iken, günümüzde Yukarı Uluköy Mahallesi ile Kirgeriş Köyü'nde yapılmaktadır (Şekil 1).

Şekil 1. Araştırma Sahasının Yeri

2. Kürtün (Gümüşhane) İlçesinde Somut Olmayan Kültürel Miras Unsuru Olarak Ahşap El Sanatları

İnceleme alanında ağaca dayalı el sanatı ürünleri geçmişte daha yaygın olmakla birlikte, günümüzde özellikle Kürtüne bağlı Kirgeriş Köyü ve Yukarı Uluköy Mahallesi'nde üretilmektedir. Yörede yaklaşık 200 yıldan beri devam eden ve ilçede göçebe hayattan kalma ve hammaddesini doğadan karşılayamaya uygun olan ağaç işçiliği yapılmaktadır. Bu işçilikte herhangi bir metal veya sentetik yapıştırıcı kullanmadan yayık, kufa, külek, saksı gibi ağaç işlerinden üretilen tamamen

doğal ahşap mutfak araçları el yapımı olarak imal edilmektedir (Foto 1). Yukarı Uluköy Mahallesi'nde geçmişte 10 usta tarafından üretilen söz konusu ürünlerin üretimi günümüzde sadece iki usta tarafından sürdürülmektedir.

Foto 1. Kürtün yöresinde üretilen ahşap el sanatı ürünlerinden yayık.

2.1. Hammadde ve Ahşap Ürünler Üretiminde Kullanılan Malzemeler

İnceleme alanı bütünüyle potansiyel olarak orman sınırları içerisinde yer almaktadır. Yörede az yüksek kesimlerde kayın, gürgen ve meşe gibi geniş yapraklı ağaçlardan oluşan, yüksek kesimlerde ise ladin ve göknar gibi iğne yapraklı ağaçlardan meydana gelen ormanlar yayılış göstermektedir. Çalışmaya konu olan ahşap ürünlerin elde edilmesinde hammadde olarak yöre ormanlarında yaygın olan ladin ağaçlarının kurumuş gövde ve dalları kullanılmaktadır. Ayrıca çivisiz olarak tahtaların birbirine bağlanması için fındık dalı kullanılmaktadır.

Ağaç işlemeciliğinin farklı aşamalarında balta, tokmak, yazacak, kıyı veya kenar pulanyası, bıçak bilemek için köse taşı kullanılmaktadır. Bunların dışında üretim sırasında yine farklı amaçlarla doğru bıçak, eğri bıçak, evdi, havrız bıçkısı ve havya adı verilen aletler kullanılmaktadır.

2. 2. Ahşap Ürünlerin Üretim Safhaları

Kürtün Yöresinde ağaç işlemeciliğinde hammadde farklı safhalardan geçerek ahşap araç-gereçler haline getirilmektedir. Ahşap ürünlerin başlıca üretim safhaları şu şekilde sıralanabilir:

1. Kurumuş ladininden elde edilen hammaddenin ince ince yarılması ve tahta haline getirilmesi. Yörede bu işleme "tahta yazmak" denir (Foto 2).
2. Tahtaların kenarlarını düzeltmek için kıyı veya kenar pulanyası kullanılarak tahtaların hazırlanması.

3. Tahta dizme aşaması.

4. Kuşak bağlama işlemi. Bu işlem için, yabani fındık dallarından elde edilen 6 tane çember (kuşak) kullanılmaktadır. Fındık dalı, kap ölçüsünde ayarlayarak çivisiz olarak tahtaların birbirine bağlanması için kullanılır (Foto 3).

5. Tabanlık kısmının hazırlanması. Bu işlem sırasında altı pergel çapında olacak şekilde ölçülüp ayarlanarak, ölçüye göre kabın tabanına yerleştirilecek tabanlık hazırlanmaktadır (Foto 4).

6. Sızdırmazlık testinin gerçekleştirilmesi. Kuşaklar sabitlenince kabın içine su konarak sızdırma testi yapılmaktadır.

7. Kapak yapım ve monte aşaması.

8. Üretilen kabı tutmak için sap yapma aşaması.

9. Havya denen aletle kabın üzerine motif çizilerek işlem tamamlanmaktadır (Foto 5).

Foto 2. Ahşap ürünlerin üretiminde ilk safhayı kurumuş ladinden elde edilen hammaddenin ince ince yarılmaları ve tahta haline getirilmesi oluşturmaktadır.

Foto 3. Kuşak bağlama işleminde fındık dalı, kap ölçüsünde ayarlayarak çivisiz olarak tahtaların birbirine bağlanması için kullanılır.

Foto 4. Tabanlık kısmının hazırlanması işlemi, altı pergel çapında olacak şekilde ölçülüp ayarlanarak, ölçüye göre kabın tabanına yerleştirilecek gerçekleştirilmektedir.

Foto 5. Ahşap ürünlerin üretiminde hava denen aletle kabın üzerine motif çizilerek işlem tamamlanmaktadır.

2. 3. Üretim ve Pazarlama

Malzeme hazır olursa bir usta günde 7 tane ahşap kap yapılabilmektedir. Yılda 100-150 adet 4 litrelik yoğurt kabı, 150-200 adet 5 litrelik imal edebilmektedir. Yine senede 15-20 adet su kovası, 50-60 adet küçük yayıklardan yılda üretebilmektedir.

Üretilen ürünler daha çok ilçe ile yayla pazarlarında (Kadırga, Kazıkbeli ve Güvende...), Trabzon'da ve sipariş üzerine yakın çevrede alıcılara satılmaktadır. Hâlihazırda üreticiler en büyük sıkıntıyı hammadde alırken yaşamaktadır. Bu zanaatın yaşaması için üretilen ürünlerin değerlendirileceği organizasyonlara (kooperatif kurulması...) ihtiyaç bulunmaktadır. Emeklilerin bile kolayca yapabileceği bir iş olduğunu için çırak bulmakta sıkıntı yaşanmayacağı öngörülmektedir.

Sonuç ve Değerlendirme

Çalışmaya konu olan ahşap işçiliği, somut olmayan kültürel mirasın el sanatları geleneği ile ilgilidir. Gümüşhane ili sınırları içerisindeki Kürtün yöresi, yerleşme tarihinin nispeten uzun olması ve geçmişten günümüze farklı kültürlerle kucak açmış olmasından dolayı el sanatları bakımından zengin bir birikime sahiptir. Nitekim ahşap ürünler dışında yörede demir-döküm işleri, zil-çan-kelek yapımı, el katarı imali ve ipek halı dokumacılığı gibi faaliyetler geleneksel olarak sürdürülmektedir.

Kürtün ilçesinde ahşap el sanatları ile ilgili üretim geçmişte daha yaygın iken, günümüzde Yukarı Uluköy Mahallesi ile Kirgeriş Köyü'nde yapılmaktadır.

Çalışmaya konu olan ahşap ürünlerin elde edilmesinde hammadde olarak yöre ormanlarında yaygın olan ladin ağaçlarının kurumuş gövde ve dalları kullanılmaktadır. Ayrıca çivisiz olarak tahtaların birbirine bağlanması için fındık dalı kullanılmaktadır.

Ahşap ürünler başlıca dokuz aşamada gerçekleştirilen işlemlerden sonra elde edilmektedir. Öncelikle kurumuş ladininden elde edilen hammadde ince ince yarılarak tahta haline getirilmekte, tahtaların kenarlarını düzeltilmekte, düzeltilen tahtalar yan yana dizilmekte ve kuşak bağlama işlemi gerçekleştirilmektedir. Daha sonra, kabın tabanına yerleştirilecek tabanlık hazırlanmakta, sızdırmazlık testinin gerçekleştirilmekte, kapak yapım ve monte aşamasından sonra kabı tutmak için sap yapılmakta ve nihayet "havya" denen aletle kabın üzerine motif çizilerek işlem tamamlanmaktadır.

Kürtün yöresinde üretilen ahşap el sanatları ürünleri ile ilgili temel problemler daha çok üretim ve pazarlama aşamaları ile ilgilidir. Üreticilerin büyük sıkıntı çektikleri hammadde temini ile ilgili problem çözülmelidir. Nitekim hammadde olarak kullanılan malzemelerin elde edildiği ağaç ve çalı formunda bitkiler yörenin doğal bitki örtüsünün asli elemanlarıdır. Bu konuda Gümüşhane İl Tarım ve Orman Müdürlüğü'nden destek alınabilir. Ürünler, doğrudan üreticiler tarafından pazarlanmaya çalışılmaktadır. Üretilen ürünlerin değerlendirileceği organizasyonlara (kooperatif kurulması...) ihtiyaç bulunmaktadır. Kürtün yöresinde geçmişten günümüze çalışmaya konu olan ahşap ürünleri üreten usta sayısı hızla azalmıştır. Kürtün Halk Eğitim Merkezi tarafından düzenlenecek kurslarla yeni usta adayları eğitilerek, bu ürünlerin üretiminde süreklilik sağlanabilir. Üretilen ürünler aynı zamanda turizm ürünü olarak da pazarlanacak nitelik taşımaktadırlar. Bu nedenle Kürtün ilçe merkezi ve Özkürtün Kasabası'nda yol boyuna inşa edilecek, yerel mimariye uygun ahşap satış evlerinde bu ve yörede üretilen diğer söz konusu ürünler sergilenerek, ziyaret eden turistlere de pazarlanabilir.

Çalışmaya konu olan ahşap el sanatları ürünleri de dâhil olmak üzere Kürtün yöresinde somut olmayan kültürel mirasla ilgili ürünleri konu edinen bir dokümantasyon merkezi kurulabilir.

Kaynakça

Ekşioğlu, A. G. (2019). Kürtün İlçesinin Ekoturizm Potansiyeli, Gümüşhane. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Gümüşhane Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gümüşhane.

<https://ich.unesco.org/doc/src/00009-TR-PDF.pdf>

Oğuz, M. Ö. (2013a). Terim Olarak Somut Olmayan Kültürel Miras. Millî Folklor, Sayı: 100, s. 5-13.

Oğuz, M. Ö. (2013b). *Somut olmayan kültürel miras nedir?*. Ankara: Geleneksel Yayıncılık

Türker, A. ve Çelik, İ. (2012). Somut olmayan kültürel miras unsurlarının turistik ürün olarak geliştirilmesine yönelik alternatif öneriler. *Yeni Fikir Dergisi*, 9, 86-98.

Extended Abstract

Aim and Scope

In this study, it is aimed to introduce wooden handicraft products as an intangible cultural heritage element in the district of Kürtün. It is also aimed to discuss the basic problems related to the production, marketing and related handicrafts of wooden handicrafts that are about to disappear in the region.

The study area is located in the Eastern Black Sea Region, within the borders of the Kürtün district of Gümüşhane. While the production of wooden handicrafts was more common in the past in the Kürtün district, today it is carried out in Yukari Uluköy Neighborhood and Kırgeriş Village.

Methods

While preparing the study, it was benefited from the field studies conducted during the summer periods of 2017-2018 and verbal interviews with the producers. In addition, a map related to the study area was prepared by using GIS techniques.

Findings

While the production of wooden handicrafts was more common in the past in the Kürtün district, today it is carried out in Yukari Uluköy District and Kırgeriş Village. Woodworking, which has been going on for about 200 years in the region and which is suitable for obtaining its raw materials from nature, is made in the district. In this workmanship, wooden kitchen tools produced from woodwork such as churn, kufas, ashes and flowerpots are handmade without using any metal or synthetic adhesive. The production of these products, which were produced by 10 masters in the past in the Yukari Uluköy Neighborhood, is currently being carried out by only two masters.

Dried trunks and branches of spruce trees, which are common in the local forests, are used as raw materials for obtaining the wood products subject to the study. In addition, a hazelnut branch is used to connect the boards to each other without nails.

At different stages of woodworking, ax, mallet, scribe, shore or edge pulanya, whetstone are used to sharpen knives. Apart from these, tools called correct knives, curved knives, evdi, borer saw and havya are used during production.

In the Kürtün Region, raw materials in woodworking are turned into wooden tools and materials through 9 different stages. If the material is ready, a master can make 7 wooden containers a day. It can manufacture 100-150 pieces of 4-liter yoghurt containers and 150-200 pieces of 5-liter per year. It can also produce 15-20 water buckets and 50-60 small churns per year. The products produced are mostly sold to buyers in the district center and plateau markets (Kadırga, Kazıkbeli and Güvende), in Trabzon and in the immediate surroundings upon order.

Conclusion

Woodworking, which is the subject of the study, is related to the handicraft tradition of the intangible cultural heritage. The Kürtün region within the borders of Gümüşhane province has a rich accumulation of handicrafts due to its relatively long settlement history and the fact that it has embraced different cultures from past to present. As a matter of fact, besides wooden products, activities such as iron-casting works, bell making, hand weighbridge and silk carpet weaving are traditionally carried out in the region.

While the production of wooden handicrafts was more common in the past in the Kürtün district, today it is carried out in Yukarı Uluköy Neighborhood and Kırgeriş Village. Dried trunks and branches of spruce trees, which are common in the local forests, are used as raw materials for obtaining the wood products subject to the study. In addition, a hazelnut branch is used to connect the boards to each other without nails. Wooden products are obtained after processes that are carried out mainly in nine stages.

The main problems regarding wooden handicraft products produced in the Kürtün region are related to the production and marketing stages. The problem related to the supply of raw materials that producers suffer from should be solved. Support can be obtained from Gümüşhane Provincial Directorate of Agriculture and Forestry in this regard. Products are tried to be marketed directly by the manufacturers. Organizations should be established to evaluate the products produced. Continuity can be ensured in the production of these products by training new master candidates with the courses organized by the Kürtün Public Education Center. These products can also be marketed to tourists visiting the region by being exhibited in sales houses in the district center of Kürtün and Özkürtün Town. A documentation center that deals with products related to intangible cultural heritage in the Kürtün region, including the wooden handicraft products subject to the study, can be established.